

5 motius per votar la CUP el 10N

written by Carles Suárez i Graells | 8 de novembre de 2019

1. **Per donar suport a les protestes.** La CUP és l'única candidatura que ha donat suport a totes les mobilitzacions de les darreres tres setmanes. Junts per Catalunya té la responsabilitat material de la violència policial en les figures del conseller d'Interior i del president de la Generalitat i si bé certa retòrica era propera a les protestes, tòtems com l'honorable Artur Mas han justificat la repressió. ERC, per la seva part, no ha tingut ni la retòrica i ha liderat una campanya de linxament i criminalització de les mobilitzacions. Una estratègia irresponsable, ja que blanqueja la repressió, tant cap als manifestants com als líders polítics com Elisenda Paluzie, sols per dir veritats empíriques com que les protestes han proporcionat visibilitat mediàtica internacional. El candidat d'ERC al Congrés Gabriel Rufián ha estigmatitzat com ningú les protestes, titllant-les de "violentes", equiparant feixistes i antifeixistes i creant cordons col·laboracionistes entre manifestants i la policia. Delegats de la Generalitat a l'Exterior d'ERC també han criminalitzat les mobilitzacions, en lloc d'aprofitar l'escalada de visibilitat per canalitzar l'augment del suport exterior al procés d'alliberament nacional.
2. **Per defensar tots els presos polítics.** La CUP és l'única candidatura que dóna suport a tots els 34 presos polítics que hi ha ara mateix a Catalunya: els 9 del Tribunal Suprem a presons catalanes; els 7 del 23 de Setembre a Soto del Real, Madrid, dos d'ells en condicions d'aïllament (els "bojos" d'en Tardà), i els 28 (10 ja en llibertat) manifestants des de l'inici de

la revolta de fa tres setmanes, segrestats amb violència i també alguns menors d'edat, torturats a les comissaries. La CUP és l'única candidatura que no considera que hi ha presos de primera i de segona i que tots 34 són presos polítics.

3. **Per bloquejar el Congrés.** La CUP és l'única candidatura que no votarà a favor ni s'abstindrà de cap investidura al Congrés espanyol, tal com demana l'independentisme del carrer i el 98% dels membres de l'ANC que han votat en consulta interna. Tant ERC com Convergència van investir Pedro Sánchez en la moció de censura del 2018, i ERC fins i tot va anar més enllà en la sessió d'investidura de 2019, no només abstenint-se gratis, sinó també pressionant públicament a Podemos perquè es rendís a les condicions humiliants del PSOE.
4. **Per evitar el retorn a l'autonomisme.** Sí, la CUP ha fet seguidisme als altres partits els darrers dos anys, per acatar el 155 i presentar-se a les eleccions del 21D, per investir el govern efectiu en lloc de repetir eleccions, i per comprar el relat d'amnistia i autodeterminació, en lloc d'exigir al govern l'obertura de les presons i el compliment del mandat del 1r d'octubre. Però mantenen l'estratègia de desobediència institucional i unilateralitat, avui abandonada pels altres partits, i fou un encert enviar Artur Mas a la paperera de la història, i bloquejar els pressupostos del 2016, que van servir per forçar la convocatòria de l'1-0. La CUP és clau per evitar l'estratègia dels partits de tornar a l'autonomisme i a una normalitat institucional obedient al règim espanyol. Pels partits, la prioritat és mantenir les institucions i competències autonòmiques a qualsevol preu, perquè suposen la principal font de col·locació de personal i reproducció de la classe política.
5. **Per la transformació social.** Els partits autonòmics no

volen posar en perill l'autonomia no només per la seva pròpia reproducció, sinó, sobretot, perquè el marc autonòmic és el taulell de joc del capitalisme del pont aeri. Van passant Consellers per la Generalitat, però tots tenen en comú trobar-se amb en Fainé cada setmana i desenvolupar la seva agenda de privatitzacions, reducció del sector públic i obrir oportunitats per al sector privat conservador. Així fou, per exemple, amb la privatització de l'educació universitària amb el Procés de Bolonya, liderat per Josep Huguet d'ERC. Així fou, també, amb la Llei d'Estabilitat Pressupostària de Mas-Colell, de Convergència, vigent encara avui, que imposava uns límits de dèficit públic més estrictes que els espanyols i donava cobertura a dos anys de retallades del "govern dels millors". I així és amb llei d'Externalitzacions de Pere Aragonès que obre la porta a una nova onada de privatitzacions de serveis públics. Hi ha molts més exemples de qui és el poder real rere el marc autonòmic català. S'acosta una nova recessió que vindrà acompanyada de noves mesures d'austeritat i d'augment de la repressió tant per imposar-les com per mantenir intactes els interessos del capitalisme fòssil i extractiu. La lluita per la independència és indestriable de la lluita per l'emergència climàtica i un nou model productiu racional, solidari i sostenible, i irreconciliable amb els interessos de les elits, i és moment de reforçar les opcions rupturistes i transformadores.